

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 11/07/2025.

PHẬT HỌC THƯỜNG THỨC

BÀI 130

NHÂN NHƯ THỂ NÀO QUẢ NHƯ THỂ ĐÓ

Chúng ta gần như ai cũng thấu hiểu là gieo nhân nào thì nhận quả đó, thế nhưng, khi gặp việc, đa phần chúng ta làm mà bất chấp luật nhân quả. Hằng ngày, chúng ta khởi niệm tham, sân, si, chúng ta biết rõ quả của tham, sân, si là ba đường ác nhưng chúng ta vẫn không thể khống chế được chúng. Đây là chúng ta chưa biết sợ nhân quả. Khi bị tập khí, phiền não dẫn dắt thì chúng ta quên nhân quả, khi được nhắc nhở thì chúng ta biết sợ, biết thúc liễm. Nhiều người làm những việc sát sinh, hại vật, họ biết rất rõ là việc làm của họ sẽ có kết quả không tốt nhưng họ vẫn làm vì những công việc này mang lại lợi nhuận rất lớn.

Có một gia đình nhiều chục năm làm nghề bán cá, hai vợ chồng họ tâm rất thiện lương, họ cũng không muốn làm nghề đó nhưng vì lợi nhuận rất lớn nên họ vẫn làm. Trước đây, khi tôi đi phóng sanh, người bán chim, bán rùa, bán rắn đều nói họ cũng muốn đi theo tôi nhưng họ không thể dừng công việc này vì phải lo cơm ăn, áo mặc cho gia đình. Tôi thường mua chim, cá ở nhiều chỗ khác nhau và không dặn người bán trước. Những người bán hàng này biết giết hại chúng sanh là không tốt, họ cũng rất sợ nhân quả nhưng vẫn phải “nhắm mắt đưa chân”.

Có một gia đình chuyên giết và bán thịt heo nhưng gia đình họ ăn chay, họ thuê người khác giết, họ bán thịt heo và heo quay. Một lần, họ nằm mơ thấy trong số những con heo vừa bị giết thì có một số xác người, khi tỉnh dậy họ vô cùng sợ hãi. Sau này, cả gia đình họ đều bỏ không làm nghề này nữa nhưng họ giàu lên nhờ làm nghề này, họ đã giết hại nhiều chúng sanh nên sẽ khó thoát khỏi nghiệp báo.

Một hôm, có một người đến chỗ tôi, người này chuyên làm nghề giết bò, người con trai lớn của anh bị bại não, nghễnh ngãng, người con trai nhỏ cũng có biểu hiện bất thường về sức khỏe. Anh giết xong một con bò thì nhận được tiền công là bộ lòng, mỗi bộ lòng có thể bán được một vài triệu, về sau, mỗi ngày, anh phải giết hai con bò để có đủ tiền mua thuốc cho con. Tôi khuyên anh nên bỏ nghề giết hại chúng sanh, đây là anh đang tạo nghiệp rồi thọ báo, thọ báo rồi tạo nghiệp. Nếu anh ta can đảm đổi nghề thì có thể chuyển được nghiệp.

Hòa Thượng nói: ***“Khi tôi mới xuất gia, tôi có một người bạn tên là pháp sư Quảng Hóa, vị pháp sư này trước khi xuất gia thì làm công việc là quản lý quân nhu, tiền***

của quân đội đều qua tay ông, ông rất tùy tiện hưởng thụ, mỗi ngày ông ăn một con gà. Sau khi xuất gia, ông chân thật sám hối, tu hành nghiêm trì giới luật nhưng ông cũng không thể thoát được nghiệp quả đã tạo. Một hôm khi đi tắm, ông vừa mở cửa nhà tắm thì có rất nhiều gà trong nhà tắm nhảy ra, bao quanh ông, ông sợ hãi và ngã gãy xương chậu. Từ đó về sau, ông gần như là người tàn phế. Ông nói: “Tôi tạo nghiệp rất nặng nhưng quả báo nhẹ”.

Pháp sư Quảng Hóa là vị pháp sư nổi tiếng, ông cũng mở học viện, đào tạo tăng tài. Ông hiểu rõ nhân quả nên ông tiếp nhận nhân quả một cách hoan hỷ. Người thế gian khi gặp nhân quả thường oán trời, trách người. Người học Phật biết rõ, gieo nhân thì nhất định phải nhận quả báo.

Hòa Thượng nói: **“Vị pháp sư này tu hành giới luật tinh nghiêm thế nhưng do nhân đã tạo mà ông bị quả báo là tàn phế. Ông cũng tổ chức học viện bồi dưỡng tăng tài, đây là một vị pháp sư rất tốt, rất khó có được!”**. Chúng ta làm việc tốt thì chắc chắn có kết quả tốt, chúng ta làm ác thì kết quả ác cũng sẽ hình thành. Quả báo ác đến trước thì chúng ta phải tiếp nhận quả báo ác; quả báo tốt đến trước thì chúng ta tiếp nhận quả báo tốt.

Hòa Thượng nói: **“Tuy chúng ta cả đời niệm Phật nhưng nếu chúng ta tạo nghiệp quá nặng thì oan gia trái chủ không buông tha cho chúng ta, họ sẽ đến đòi mạng”**. Ngày trước, tôi rất đau lòng khi nghe câu chuyện, có một cửa hàng bán đồ điện rất lớn, ngày trước, cha của anh làm nghề giết heo, khi lớn tuổi ông phát tâm tu hành. Một hôm, mọi người phát hiện ông treo cổ tự vẫn ngay tại nơi mà ngày trước là lò giết heo, trên người ông vẫn mặc bộ quần áo màu lam, trong túi ông ghi tờ giấy: **“Đây là tôi tự kết liễu cuộc đời, không liên quan đến ai!”**. Chúng ta nhất định không nên tạo nghiệp ác!

Có rất nhiều câu chuyện về nhân quả của việc sát sanh hại vật. Một người học trò của tôi nói: **“Giá như con bị ung thư thì tốt biết mấy! Vì nếu con biết khoảng 3 tháng nữa sẽ chết thì con sẽ niệm Phật một cách quyết liệt!”**. Bà của người học trò này chuyên bán cá lóc, bà luôn đập đầu cá lóc nên khi về già đầu bà luôn lắc lư. Khi bà còn sống, người cháu đã hướng dẫn bà niệm Phật, bà nghe lời và rất tinh tấn niệm Phật, mỗi khi bà niệm Phật thì đầu bà không lắc. Mẹ và dì của người học trò này trước đây có nhà lầu, xe hơi nhưng sau đó bị tan gia bại sản. Người con trai út trong gia đình thì bị nghễnh ngãng, tay của anh luôn quờ quạo, bò lên tường.

Hòa Thượng nói: **“Các vị phải nên biết, chúng ta rất khó để có thể chân thật tu hành. Tôi thường hay khuyên mọi người, chúng ta tu hành, không nên có một chút tư tâm, nếu chúng ta còn một chút tư tâm thì oan gia trái chủ nhất định sẽ không tha cho chúng ta”**. Hòa Thượng khuyên chúng ta chân thật hy sinh phụng hiến, không có tâm tư riêng. Nếu chúng ta có tâm tư riêng thì oan gia trái chủ nhiều đời nhất định sẽ đến đòi nợ.

Hòa Thượng nói: **“Nếu như chúng ta không còn một chút tư tâm thì oan gia trái chủ nhất định sẽ tha cho chúng ta, bởi vì họ biết được, chúng ta sẽ thành Phật, chúng ta sẽ thành Bồ Tát, sau khi chúng ta thành Phật Bồ Tát thì họ nhất định sẽ được độ”**.

Nếu chúng ta chân thật chuyển đổi thì oan gia trái chủ sẽ tha thứ cho chúng ta, họ không đến đòi nợ mà làm hộ pháp, làm công sự cho chúng ta. Trong cuộc sống, có những người ngày ngày khởi tâm động niệm, hành động tạo tác đều tạo nghiệp bất thiện, nếu chúng ta có cơ hội ngày ngày làm những việc tốt lành thì đây là việc rất khó có được!

Người thế gian gần như không quan tâm đến những người làm việc tốt, nhưng họ thích bới móc những việc làm không tốt, không cho người khác cơ hội được làm lại. Chúng ta nên giáo huấn, dẫn dắt những người làm việc xấu, cho họ cơ hội được làm lại. Chúng ta không dễ làm được việc tốt, chúng ta nên có hăng tâm làm việc tốt suốt cả cuộc đời. Chúng ta phải làm mọi việc bằng tâm vô tư vô cầu, không có một chút tâm tư riêng.

Hòa Thượng nói: **“Pháp sư Quảng Hóa tu hành rất tốt nhưng tâm tư riêng của ông vẫn chưa hết. Nếu chúng ta có 99% là thiện hạnh, chỉ có 1% là tâm tư riêng, 1% tâm tư riêng đó là bất thiện thì nhất định chúng ta sẽ gặp chướng ngại. Ngày trước Lão cư sĩ Lý Bình Nam thường nhắc chúng tôi, một bát sữa đề hồ rất ngon bổ dưỡng nhưng chỉ cần một giọt độc được nhỏ vào thì bát sữa đó sẽ trở thành độc được”**. Trên Kinh nói **“sữa đề hồ”** là loại sữa màu trắng, rất ngon, bổ dưỡng. Nếu 99% việc làm của chúng ta là thiện, chỉ có 1% là việc bất thiện thì nội tâm của chúng ta đã ô nhiễm, xấu ác, không thể thuần tịnh, thuần thiện. Pháp sư Quảng Hóa tu hành rất tốt nhưng ông vẫn còn tâm tư lợi nên không thể tiêu trừ được nghiệp chướng, oan gia trái chủ của ông không chịu từ bỏ.

Hòa Thượng nói: **“Nhìn thấy vị pháp sư đó nhận thấy quả báo, chúng ta phải đề cao cảnh giác. Ông như một vị Bồ Tát thị hiện dạy bảo chúng ta, cảnh tỉnh chúng ta, chẳng những chúng ta không thể sát sanh, giết hại chúng sanh, mà chúng ta cũng không khiến chúng sanh sinh phiền não. Nếu chúng ta làm chúng sanh sanh phiền não thì chúng ta cũng có lỗi lầm. Chúng ta làm cho người khác sanh phiền não thì họ nhất định sẽ làm chúng ta sanh phiền não. Khi chúng ta khởi phiền não, chúng ta có dễ chịu hay không? Nếu chúng ta cảm thấy không dễ chịu thì chúng ta đừng làm người khác vì mình mà sinh phiền não, người ta sinh phiền não thì người ta cũng không dễ chịu, người ta chắc chắn sẽ tìm cách để mình cũng không dễ chịu”**.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta phải nên nhớ, nhân như thế nào thì quả như thế đó, không hề sai lệch một chút nào! Thế gian này tại vì sao phức tạp đến như vậy? Thế gian này phức tạp như vậy đều do nghiệp bất thiện của chúng sanh biến hiện ra, cho nên tất cả Thánh Hiền thế gian và xuất thế gian đều dạy chúng ta “đoạn ác tu thiện”, “đoạn tất cả ác tu tất cả thiện”, chúng ta nhất định phải hiểu được chân tướng sự thật này. Nếu chúng ta hiểu rõ chân tướng sự thật này thì chúng ta mới có thể “y giáo phụng hành”**”.

Trong “*Kinh Thập Thiện Nghiệp Đạo*”, Phật nói: “*Các người hãy nhìn xem, tại sao các loài thủy tộc có hình thù vô cùng khác biệt, kỳ quái, đây là do nghiệp lực của chúng sanh tạo thành*”. Những người sinh ra trong một gia đình, thậm chí an hem sinh đôi, sinh ba vẫn có tính tình, khuôn mặt hoàn toàn khác nhau. Sự khác biệt này là do mỗi người có nghiệp lực khác nhau.

Chúng ta học Phật pháp, Phật Bồ Tát đều dạy chúng ta đừng tạo ác nghiệp để phải đi vào thế giới không an lành. Trong Phật pháp, việc đầu tiên Phật dạy chúng ta là: “*Đoạn tất cả ác tu tất cả thiện*”. Phật nói rất nhiều Kinh pháp đều là để chúng sanh xa lìa tất cả các việc ác, vâng làm tất cả những việc thiện lành, lợi ích chúng sanh. Phật biết rõ nhân như thế nào quả như thế đó, chúng sanh thì mơ hồ nên họ tùy tiện làm những việc lợi mình hại người.

Phật Bồ Tát, Thánh Hiền là những bậc trí tuệ nên các Ngài nhất định không làm những việc bất thiện. Chúng ta làm những việc bất thiện khiến chúng sanh khổ đau, phiền não thì chắc chắn chúng ta sẽ có kết quả không tốt. Chúng ta đã nghe những lời dạy này nhiều lần nhưng khi gặp việc thì chúng ta quên, đây là như trên Kinh Phật nói: “*Miễn sao thấy lợi thì làm, chẳng màng tội lỗi bị giam, bị cầm*”. Người thế gian phạm pháp thì chắc chắn sẽ bị hình phạt của pháp luật, theo định luật nhân quả, chúng ta tạo nhân bất thiện thì sẽ kết thành quả bất thiện. Tâm chúng ta thiện lành thì chắc chắn chúng ta sẽ về thế giới thiện lành, tương ứng với tâm chúng ta. Tâm chúng ta bất thiện thì chúng ta sẽ tương ứng với cõi bất thiện.

Nhiều người nói với tôi là họ không thể thay đổi thói quen xấu ác, đây là do họ đã quá quen với thói quen đó. Có người nói với tôi một cách ngây ngô: “*Thưa Thầy, con không thể không nói dối, bây giờ con phải làm sao!*”. Tôi nói: “*Nhìn miệng là biết nói dối quen rồi! Mỗi lần nói dối thì con hãy tự vả vào miệng mình; nếu con tự cảnh tỉnh mình thì sẽ dần dần thay đổi được thói quen đó!*”. Đây là do từ lâu họ đã không nói thật.

Nhiều người quen nghĩ ác, làm ác, chưa từng làm một việc tốt nào nhưng đến khi làm được một chút việc tốt thì họ muốn chuyển đổi được tất cả những tập khí xấu ác của mình. Có người nói với tôi: “*Thưa Thầy, con tu hành nhưng vì sao tâm con vẫn chưa chuyển đổi, con vẫn phiền não?*”. Tôi hỏi họ tu được bao lâu rồi, họ nói họ tu hành được 5 năm. Năm nay họ 55 tuổi mà họ mới tu được 5 năm vậy thì 50 năm trước họ đã tưng tưng, tùy tiện tạo ác, làm những việc hại người lợi mình. Họ mới quay đầu 5 năm mà họ muốn những tập khí xấu ác của mình có thể tiêu hết thì điều này không thể được. Hơn nữa, trong 5 năm đó họ đã thật sự tu hành tinh tấn hay không? Nếu họ chuyển đổi hoàn toàn 100% những ý niệm bất thiện thành những ý niệm thiện lành, ý niệm lợi ích tha nhân thì họ có thể chuyển đổi được nghiệp lực. Nếu họ chỉ chuyển đổi được khoảng 50% ý niệm của mình thành ý niệm thiện thì không thể chuyển đổi được nghiệp lực. Tôi hỏi họ, mỗi ngày họ tu hành được mấy giờ, nếu mỗi ngày họ tu hành được hai giờ thì họ có hai giờ thúc liễm thân tâm, trong 120 phút đó tâm họ có hoàn toàn ở trong

chánh niệm hay không? Hay trong 120 phút đó tâm họ vẫn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước? Nếu họ chỉ tu hành trên hình tướng, trong tâm vẫn là “*tự tư tự lợi*”, mình đúng, người sai vậy thì họ không thể chuyển đổi được nghiệp lực.

Phật dạy chúng ta: “*Nhân như thế nào thì quả như thế đó*”. Tất cả đều là chúng ta tự tác, tự thọ. Tự mình làm tự mình chịu. Ý niệm tư lợi là ý niệm vô cùng xấu ác, một ý niệm tư lợi khởi lên thì rất nhiều các ý niệm bất thiện khác cũng sẽ sinh khởi, đồng thời dẫn đến rất nhiều người cũng khởi ý niệm tư lợi. Nếu chúng ta có một ý niệm thiện lành, ý niệm lợi ích chúng sanh thì cũng sẽ có rất nhiều ý niệm thiện lành từ đó sinh khởi, đồng thời cũng kéo theo rất nhiều người khởi những ý niệm thiện lành.

Nhiều người cho rằng, họ chỉ làm một chút việc ác mà tại sao họ phải nhận kết quả xấu như vậy. Chỉ cần một chút ý niệm ác, ý niệm tư lợi của họ thì sẽ kéo theo rất nhiều ý niệm ác, kéo theo rất nhiều người làm theo ý niệm ác đó. Hòa Thượng dạy chúng ta, ngày ngày nếu chúng ta khởi niệm thì nên khởi những ý niệm thiện lành, ý niệm lợi ích chúng sanh, đừng nên khởi ý niệm bất thiện. Nếu chúng ta khởi ý niệm bất thiện thì những nhân bất thiện từ vô lượng kiếp sẽ sinh khởi. Nếu chúng ta thấu hiểu đạo lý này thì chúng ta sẽ hết sức cẩn trọng!

Hòa Thượng nói, đời sống hiện sinh này là một duyên vô cùng lớn, nhân đã có sẵn, mỗi chúng ta đều có vô số nhân bất thiện và nhân thiện lành, đời hiện sinh là duyên để các nhân này sinh khởi. Nếu đời này chúng ta làm những việc ác, việc bất thiện thì những nhân bất thiện sẽ có duyên để sinh khởi. Việc này giống như hạt giống khi gặp nước, hơi ẩm thì nó sẽ sinh sôi, nảy nở. Đời này chúng ta kết nối những duyên thiện lành trong đời quá khứ hay chúng ta để những nhân bất thiện trong đời quá khứ sinh khởi?

Hòa Thượng nói, tất cả ý niệm của chúng ta phải là 100% ý niệm thiện lành, không được có một ý niệm bất thiện xen tạp. Nếu chúng ta có 99% ý niệm thiện lành nhưng có 1% ý niệm bất thiện thì chúng ta sẽ không thể chuyển đổi được nghiệp lực. Hiện tại, chúng ta gặp phải chướng ngại, bệnh khổ, đều là do tâm chúng ta chưa chân thật chuyển đổi; nếu chúng ta chân thật chuyển đổi tâm thì chúng ta sẽ hoàn toàn chuyển đổi được bệnh khổ, chướng ngại. Hằng ngày, chúng ta phải cần cầu, nỗ lực, tinh tấn, không có tâm oán trời, trách người.

Có những người cho rằng họ làm nhiều việc tốt nhưng họ vẫn gặp chướng ngại, bệnh khổ nên họ bị thoái tâm. Nếu họ làm một việc nhưng họ vẫn có tâm tư lợi, tâm “*danh vọng lợi dưỡng*” thì việc đó không phải là việc tốt. Có những người mượn danh nghĩa làm việc thiện để che đậy những ý niệm xấu ác. Phật dạy chúng ta “*Bát Chánh Đạo*” đó là “*chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn, chánh niệm, chánh định*”. Có những người mang tiền bất thiện để làm từ thiện, nhiều người tưởng họ đang làm việc tốt.

Hòa Thượng nói: “**Tu hành chính là thay đổi ý niệm**”. Điều quan trọng nhất là chúng ta phải thay đổi ý niệm, bỏ đi ý niệm “*tự tư tự lợi*”, chỉ có ý niệm vì người lo nghĩ. Chúng ta thay đổi ý niệm tư lợi thành ý niệm vì người thì chúng ta sẽ chuyển được nghiệp lực. Nếu chúng ta làm một việc rất tốt nhưng trong sâu thẳm, chúng ta vẫn có ý niệm tư lợi thì chúng ta chưa thể thay đổi được chính mình, do vậy nghiệp lực của chúng ta cũng chưa thể thay đổi. Khi chúng ta tu hành, chúng ta gặp phải việc bất như ý, chướng ngại, bệnh khổ thì tất cả đều là chúng ta “*tự làm tự chịu*”, không phải do ai khác!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập Mang lại lợi ích cho mọi người!